

Czterdziestka

Liczba czterdzieści bardzo często pojawia się w Piśmie Świętym. Prawie zawsze symbolizuje czas pokuty, postu i modlitwy albo kary. Czterdzieści dni i nocy wody potopu pokrywały ziemię, czterdzieści dni i nocy Mojżesz czekał na górze Synaj, zanim otrzymał tablice z przykazaniami, czterdzieści dni i nocy prorok Eliasz szedł do góry Horeb po spożyciu chleba i wody, przyniesionych mu przez anioła, czterdzieści dni pokutowała Niniwa, aby uniknąć kary, czterdzieści dni Jezus pościł na pustyni i czterdzieści dni po swym zmartwychwstaniu ukazywał się uczniom. W nawiązaniu do tego, czas pokuty i przygotowania Kościoła do świąt Wielkanocy trwa czterdzieści dni. Według św. Ambrożego dzięki zmartwychwstaniu liczba czterdzieści przestała być jedynie liczbą śmierci, symbolizującą zniszczenie świata i zagładę ludzkości, a zaczęła oznaczać również życie. Ta sama liczba bowiem odnosi się do przepisów unikania grzechów, jak i do kary za nie. Dzięki temu poznajemy, że w tym samym czasie życia możemy poprawić się i zdobyć zasługę, jak i cierpieć karę za grzechy. Święty Augustyn uważa, że liczba ta symbolizuje życie ziemskie, będące czasem udręki i wędrówki z dala od Pana, podczas której potrzebujemy pouczenia o prawdzie udzielanej nam w kazaniach. Czterdzieści to jednak iloczyn dziesiątki, liczby doskonałej szczęśliwości, i czwórki, liczby ziemi.